

Er dialog vejen frem i Vollsmose?*

Helle Lykke Nielsen

Nyhed

Fyns politi har udgivet en evaluering af det omdiskuterede dialogprojekt i Vollsmose, som den muslimske debattør og socialrådgiver Asmaa Abdol-Hamid siden 2013 har stået i spidsen for. Evalueringen udråber projektet til at være en stor succes, men helt nye tal fra SSP i Odense viser, at kriminaliteten i bydelen er steget betydeligt blandt de helt unge, samtidig med at den oplevede tryghed blandt bydelens borgere er faldet betragteligt.

Resumé

Fyns Politis dialogprojekt i Vollsmose, der er afviklet i perioden 2013-2016, har til formål at skabe et bedre forhold mellem politiet og områdets beboere, så det bliver lettere for politiet at agere i bydelen og dermed skabe øget tryghed for beboerne. Af politiets evaluering fremgår det, at projektet har været en stor succes, fordi det bl.a. er lykkedes at nedbryde fordomme om Fyns Politi og etablere dialogplatforme, der letter politiets arbejde i området. Artiklen kritiserer rapporten for ikke at dokumentere de gode resultater og for at være partisk, bl.a. med henvisning til det tætte samarbejde der synes at være mellem Fyns Politi og en bestemt muslimsk forening i Odense. Det konkluderes, at dialogprojektet muligvis er en succes, sådan som Fyns Politi hævder, men at det kun lader sig vurdere ud fra en dokumenteret fremstilling af, hvad projektet går ud på, og en faglig evaluering der både kvantitativt og kvalitativt går ind i de problemstillinger, projektet er sat i verden for at løse.

Søge begreber

Vollsmose, Fyns Politi, Asmaa Abdolhamid, dialogprojekt

Om forfatteren

Helle Lykke Nielsen er lektor ved Center for Mellemøststudier, Syddansk Universitet. Hun arbejder bl.a. med udsatte boligområder, muslimer i Danmark og brug af arabisk i byens rum.

*Dele af denne artikel har været bragt som kronik i Berlingske 2. januar 2018 under titlen *Rapport om Vollsmose er dilettantisk, partisk og uden valid dokumentation*"

Analyse:

Er dialog vejen frem i Vollsmose?

Fyns politi udgav i foråret en evaluering af det omdiskuterede dialogprojekt i Vollsmose, som den muslimske samfundsdebattør og socialrådgiver Asmaa Abdol-Hamid siden 2013 har stået i spidsen for, og den udråber projektet til at være en stor succes. Samtidig viser helt nye tal fra SSP i Odense, at kriminaliteten i bydelen er steget betydeligt blandt de helt unge,¹ mens den oplevede tryghed blandt bydelens borgere ifølge politiets eget tryghedsindeks er faldet fra 62 i 2013 til 51,7 i 2015.²

Nu er dialogprojektet ikke sat i verden for at løse Vollsmoses kriminalitetsproblemer – det har projektfolkene i dialogprojektet understreget igen og igen. Projektets mål er derimod at skabe et bedre forhold mellem Fyns politi og områdets beboere ved ”at fremme medinddragelse og dermed skabe rum for inklusion af bindestregsdanskere” gennem ”relationsopbygning og styrkelse af den sociale kapital”.³ Projektet er etableret med inspiration fra et amerikansk projekt ud fra devisen om, at når forholdet mellem politi og beboere i udsatte boligområder forbedres, får politiet adgang til lokale netværk og modtager fx flere tips fra beboerne, som kan hjælpe dem med at inddæmme kriminelle og uromagere. Det gør det lettere for politiet at agere i området og kan derved i sidste ende være med til at skabe øget tryghed for beboerne.

Noget tyder på, at Fyns politis fokus på dialog med Vollsmoses beboere er en udløber af skadestuesagen i 2012, hvor en gruppe på 60-70 unge efter et skyderi i forbindelse med Eidfesten i Vollsmose hærgede OUH i et forsøg på at finde en af de sårede. I slutningen af 2012 udgav Fyns politi et lille hæfte med titlen *Bedre dialog med etniske minoriteter. Håndbog til mødet med flerkulturelle unge* baseret på et kursusforløb, som nogle af kredsens politifolk havde deltaget i, og som bl.a. rettede sig mod problematikker i Vollsmose.⁴ I 2013 blev Asmaa Abdol-Hamid under en del medieomtale så ansat som konsulent i politikredsen med ansvar for at forbedre dialogen med etniske minoriteter i Vollsmose. Og det er en evaluering af denne dialog-indsats, der nu er udkommet under titlen *Dialog skaber forandring. Evalueringsrapport, Dialogprojekt 2013-2016*.

Givet den megen omtale, Asmaas ansættelsen ved Fyns Politi medførte – ikke bare i 2013 i forbindelse med den første ansættelse, men også da hendes kontrakt blev

---

¹ Årsrapport fra SSP Odense 2016 (2017), s. 7.

² Politiets tryghedsindeks (2016) indeholder i modsætning til tidligere indeks ikke tal for oplevet tryghed, og tryghedsindekset, der plejer at foreligge i november-december, er i skrivende stund ikke offentliggjort for 2017.

³ Fyns Politi (2017) *Dialog skaber forandring. Evalueringsrapport, Dialogprojekt 2013-2016*, s. 1

⁴ Fyns Politi (2012) *Bedre dialog med etniske minoriteter. Håndbog til mødet med flerkulturelle unge*, s. 6.

forlænget i 2014 og senest i 2017, hvor der igen blev rejst kritik af, at hun som offentlig myndighedsperson ikke ville give hånd til mænd – forekommer en offentlig tilgængelig evaluering af dialogprojektet at være en rigtig god ide. Det giver nemlig mulighed for at rette fokus mod projektets indhold og resultater frem for det, der på mange måder forekommer som overfladisk personfnidder. Det interessante er med andre ord, om Fyns Politis dialogprojekt som det første af sin art i Danmark har vist nye veje til løsning af de mange komplekse problemstillinger, Vollsmoses beboere kæmper med. Og det burde en evaluering af projektet kunne give svar på.

Mærkelig læsning

Lad det dog være sagt med det samme: Evalueringsrapporten er på flere måder mærkelig læsning. Ikke blot har den store mangler, både når det gælder opbygning, datagrundlag og validitet, og lever derved ikke op til almindelige regler for god projektevaluering. Det eksplicitte udgangspunkt for evalueringen er tillige formuleret på en måde, der vækker undren, for rapporten ønsker med egne ord ”ikke at afdække virkeligheden, men den *lokalt oplevede* virkelighed.”⁵ En sådan skelnen åbner op for evalueringer baseret på spekulationer og intuition, alternativt for diskussioner af store videnskabsfilosofiske spørgsmål à la ”hvad er virkelighed?”, ”hvad er lokal virkelighed?” og hvad forskellen på de to er, og ophæver derved principielt muligheden for at gøre projektet til genstand for nogen form for vurdering. For hvordan måler man ”lokalt oplevet virkelighed”?

Rapporten består grundlæggende af fire dele: et indledende afsnit med ”Teori, metode og definitioner” (4 sider), uddrag af interviews med i alt ni personer, heraf fire nuværende eller tidligere ansatte i Fyns politi som har været involveret i projektet (”Empiri – del 1”, ca. 12 sider), en række avisartikler: otte fra Vollsmoseavisen og 13 fra Fyns Stiftstidende (”Empiri – del 2”, ca. 39 sider) samt fire siders afsluttende konklusion og anbefalinger.

Hvis man forventer en indføring i projektets grundtanker og formål, må man som læser væbne sig med tålmodighed. Efter en halv sides indledning, der definerer ”bindestregsdanskere” – en eufemisme for det, der i daglig tale kaldes indvandrere, nydanskere eller danskere med anden etnisk baggrund - samt beskriver projektet i abstrakte termer som medinddragelse, relationsopbygning og social kapital, kan man i rapportens første del læse nogle abstrakte og ofte usammenhængende overvejelser over rapportens ”videnskabsteoretiske afsæt”, og det er først, når man når til konklusionen, at

---

⁵ Fyns Politis 2017 s. 1.

der gives nogle mere uddybende formuleringer om dialogprojektets mål. Her fremgår det, at projektet skal bidrage til ”at skabe et bedre kendskab hos bindestregsdanskere til Fyns Politi, nedbryde eventuelle fordomme og barrierer til politiet (...), øge kendskab til pligter, rettigheder og lovgivning (...), og øge trygheden og tilliden til politiet generelt.” For Fyns Politi derimod er målet at ”opnå bredere viden om bindestregsdanskernes baggrund, omgangsformer og kommunikation, opnå et bredere netværk (...) og opnå direkte og vedholdende kontakt” til målgruppen – alt sammen for at ”skabe gennemsigtighed og viden” med det formål ”dels at forebygge konflikter og dels skabe et bedre arbejdsmiljø for politiet ved håndtering af diverse politiopgaver i Vollsmose”.⁶ Hvorfor disse meget fornuftige intentioner for dialogprojektet skal gemmes til slut, er lidt af en gåde – med mindre, at det altså skyldes ønsket om at gemme dem af vejen for i stedet at evaluere dialogprojektet på andre præmisser.

Manglende dokumentation

”Virker det?” plejer at være det centrale spørgsmål for enhver projektevaluering. Og selvom dette spørgsmål ikke stilles i evalueringen af dialogprojektet, er svaret i rapportens konklusionen et rungende ja: ”Politiet har haft succes med (...) at nedbryde fordomme og barrierer til Fyns Politi, (...) det er lykkedes at etablere dialogplatforme og kommunikation (...) der letter politiets arbejde i området.” ”Lokalsamfundet opleves at være blevet styrket gennem etablering af relationer om viden om hinanden” og ”der gives udtryk for stor tilfredshed med politiet og deres håndtering af udfordringer i området” med den konsekvens at ”hvor politiets patruljer tidligere blev mødt med stenkast i Vollsmose, bliver der nu gjort plads, så politiet kan komme til og kan løse deres opgaver”.⁷

Problemet er imidlertid, at alle disse fine resultater ikke dokumenteres i evalueringen. Ikke blot mangler der generelle data, som kan beskrive dialogprojektets substans, men de ”data” som udgør rapportens empiri, kan bedst beskrives som en selektiv udvælgelse af oplysninger, der primært bygger på postulater. Det betyder selvfølgelig ikke, at dialogprojektet nødvendigvis er dårligt. Men evalueringen lider af så mange skavanker, at man ikke med rimelighed kan bruge den til det, den tydeligvis er beregnet på, nemlig en anbefaling af, at der ”forsat afsættes nødvendige ressourcer til at videreudvikle (dialog)indsatsen”.⁸

---

⁶ Fyns Politi 2017 s. 60

⁷ Fyns Politi 2017 s. 61.

⁸ Fyns Politi 2017 s. 63.

For det første mangler rapporten nogle kvantitative data for, hvad der er foregået i projektet: Hvor mange arrangementer og møder er der fx afholdt med beboere på de fire år, projektet har været? Hvilke netværk har man samarbejdet med, og hvilke har man bidraget til at opbygge? Hvor mange nøglepersoner har man kontakt til, og hvor mange arbejdstimer eller årsværk har der været brugt i projektet? Kan man konstatere en forøgelse i antallet af anmeldelser og uformelle tips til politiet? etc. – altså kvantificerbare data, der kan danne grundlag for en videre analyse. Der er ingen, der forventer en opgørelse af antallet af telefonsamtaler, kaffemøder eller andre individuelle tiltag, der selvsagt også må være en del af det løbende dialogarbejde, men uden nogen form for opgørelse af aktivitetsniveau bliver det umuligt at vurdere, om projektet har givet *value for money*.

For det andet er anvendelsen af avisartikler fra hhv. Vollsmoseavisen og Fyns Stiftstidende som belæg for dialogprojektets succes i bedste fald en partshøring, i værste fald ubrugelig. I de 13 artikler fra Fyns Stiftstidende, som rapporten har udvalgt som dokumentation for projektets succes (ud af de 21, Fyns Stiftstidende har trykt om projektet i perioden), gengiver stort set alle de involverede politiansattes positive syn på projektet, mens negativ omtale af projektet, primært i form af læserbreve til avisen, er sorteret fra. At en evalueringsrapport, der er skrevet af en intern evaluator ved Fyns Politi, ønsker at give et positivt billede af et projekt, man selv har sat i gang, er næppe overraskende, men lokal nyhedsformidling baseret på politiets rosende omtale af egne bedrifter kan nu engang ikke erstatte professionel projektevaluering.

Og for det tredje synes den del af rapportens empiri, der udgøres af interviews, at være baseret på nøje udvalgte personer. Ikke blot er fire af de ni respondenter, som deltager i interviewundersøgelsen, fra politiets egne rækker og dermed i høj grad de samme, som har udtalt sig til Vollsmoseavisen og Fyns Stiftstidende, men fire af de resterende fem er alle nogen, der på den ene eller anden måde synes at have forbindelse til foreningen ”Dansk Arabisk Kultur og Videnskabsforening”. To af de fem respondenter står eksplicit anført i rapporten som henholdsvis bestyrelsesmedlem og medlem af foreningen, en person står anført som ”leder af al-Salahiyah skolen” – en muslimsk privatskole i det nordøstlige Odense, der netop er oprettet af en forældrekræds fra samme forening⁹ – hvor førortalt medlem har arbejdet *on and off* siden 2015. En fjerde respondent, der er ”tidligere formand for Dansk Palæstinensisk Kulturcenter (DAPAK)”, har ifølge denne forenings hjemmeside ansvaret for koordinering og træning af foreningens musik og danse-aktiviteter,¹⁰ hvilket ligger fint i tråd med idegrundlaget for Dansk Arabisk Kultur og Videnskabsforening, der i modsætning til

---

⁹ Lene Kühle (2006) *Moskeer i Danmark – islam og muslimske bedesteder*. Aarhus, Univers, s. 97; *Fyns Stiftstidende* 21. december 2001.

stort set alle andre muslimske foreninger er kendt for at lægge meget vægt på sang, musik og dans.¹¹ Og så er det i øvrigt samme forening, der repræsenterer muslimerne i Fyns Politis ”Partnerskab mod hatecrime” – et projekt, Fyns Politi har været initiativtager til og tovholder på siden 2014, og som ud over Dansk Arabisk Kultur og Videnskabsforeningen tæller Det Jødiske Samfund i Danmark, Tyrkisk Islamisk Kulturforening og Foreningen Lambda for Homo- og Biseksuelle samt Transpersoner på Fyn.¹²

Det kan måske lyde uskyldigt, at i hvert fald fire af de fem respondenter, der indgår i evalueringsrapporten ud over de fire involverede politiansatte, synes at være tilknyttet samme forening, men ser man nøjere på de lokale og globale strukturer, foreningen indgår i, tegner der sig alligevel et interessant billede. Foreningen, der i Odense holder til i Kocksgade, hvor de driver det, nogle kalder ”den lille moske” (i modsætning til Islamisk Trossamfunds ”store” moske på Ørbækvej i Odense), er en del af Ahbash-bevægelsen.¹³ Det er en sufi-inspireret sekt, der blev grundlagt i Etiopien i midten af 1980’erne af Abdullah al-Harari al-Habashi (heraf navnet *Ahbash*, der betyder ”tilhængere af Habashi”, egt.”etiopieren”). Han flyttede senere til Libanon, hvor Ahbash-bevægelsen op igennem 1990’erne voksede sig stor, bl.a. takket være opbakning fra det syriske styre, der ønskede at begrænse indflydelsen fra mere fundamentalistiske sunni-grupper i området, de såkaldte salafister. Ahbash-bevægelsen i Libanon er på flere områder i klar opposition til salafisterne: De to grupper er fx uenige om Koranens status, de har forskelligt syn på forholdet mellem religion og stat og på, om det fx er i orden at samarbejde med kristne organisationer, og nogle Ahbash-ledere er endda gået så langt som til at anklage visse sunnimuslimske ledere for frafaldne – noget, der bl.a. skulle have været med til, at en af bevægelsens politiske ledere, Nizar al-Harari, blev myrdet i Libanon i 1995 af salafistiske jihadister. Det teologiske modsætningsforhold mellem de to grupper genfinder man også i Danmark – det kan man fx forvise sig om ved at se videoen ”Hadith på dansk: advarsel mod

¹⁰ Dapak.dk http://dapak.dk/wordpress/?page_id=2

¹¹ Kühle 2006 s. 97

¹² Fyns Politi (2014) *Forebyggelse og bekæmpelse af Hatecrime i Fyns Politikreds*. Projektbeskrivelse <https://tilskudsportal.sm.dk/ansogning/fbc75903-728c-45a2-a5f0-96ecb370382c/be3f9e93-a598-4894-b257-914e8464067d/Lists/Kommunikation/Attachments/1/Partnerskab%20mod%20Hatecrime%20med%20underskrifter.pdf?Mobile=1>

¹³ Denne fremstilling af Ahbash bygger primært på Kühle 2006 s. 96-98 samt på ”al-Ahbash” i *Encyclopedia of Islam*, vol. 3, http://referenceworks.brillonline.com.proxy1-bib.sdu.dk:2048/entries/encyclopaedia-of-islam-3/*-COM_23661 (14. 12 2017).

ahbash”, hvor en imam fra det muslimske miljø i Ålborg ”advarer muslimer i Ålborg og i hele Danmark om en sekt (Ahbash) som skal til an-nar (Helvede)...”¹⁴

Moskeer, skoler og diverse projekter skal altid ses i deres lokale kontekst – også selvom den transnationale organisation, de eventuelt bekender sig til, kan have andre dagsordner end de lokale foreninger. Og det er netop i den lokale kontekst, at det, der i evalueringsrapporten fremstår som en tæt organisatorisk forbindelse mellem Fyns Politi og Dansk Arabisk Videnskabs- og Kulturforening, maner til eftertanke. For hvordan kan et dialogprojekt, der skal fremme samarbejdet mellem en offentlig myndighed og beboerne i Vollsmose, forsvare et tæt samarbejde med én muslimsk forening – endda en af de mindre i byen - som ovenikøbet både globalt og til en vis grad lokalt står i modsætningsforhold til andre muslimske grupper i Vollsmose, herunder fx mere salafistisk-orienterede grupper, som typisk kommer i moskeen på Ørbækvej? Det er næppe befordrende for den dialogproces, projektet var sat i verden for at fremme, endsige repræsentativt for den ”lokalt oplevede virkelighed”, rapporten eksplicit ønsker at evaluere.

Hvad skal dialogprojektet måles på?

Dialogprojektet skal ifølge evalueringsrapporten ikke måles på kriminalitet, og det er helt fair. Men hvad skal det så måles på? Når man i rapporten eksplicit ønsker at evaluere ”den lokalt oplevede virkelighed”, hvorfor er empirien så i det mindste ikke lokalt repræsentativ? At en stor del af empirien tager form af lokale nyhedsmedier, der tillige primært bygger på udtalelser fra involverede politi- og projektansatte, forekommer heller ikke som noget professionelt grundlag for en evaluering. Hvorfor har man fx ikke målt, om trygheden i Vollsmose var forbedret i løbet af de fire år, projektet har eksisteret? Det forekommer umiddelbart som en brugbar indikator al den stund, at et vellykket samarbejde mellem politi og beboere må formodes at føre til en mere effektiv inddæmning af ”problematisk adfærd” – og sådanne tal er ovenikøbet allerede tilgængelige, eftersom politiet selv udarbejder årlige tryghedsindekser for udsatte boligområder. Ser man på dette parameter, tyder det imidlertid ikke på, at dialogprojektet har gjort den store forskel: Mens indekset for anmeldelser er steget svagt fra 85 til 87,9 fra 2013 til 2015,¹⁵ har tilliden til politiet i Vollsmose været nogenlunde stabil i perioden 2013-2016 (78,7 – 77,5 – 77,2 – 78,9 fordelt på de enkelte år), borgernes grundlæggende tryghed i Vollsmose har svinget (74 – 69,7 – 76,3 og

¹⁴ ”Hadith på dansk: Advarsel mod Ahbash” <https://www.youtube.com/watch?v=eLSE2rbOcSk> (14.12 2017)

¹⁵ Politiets Tryghedsindeks (2016) opgiver ikke noget anmeldelsesindeks.

69,8), mens indekset for borgernes oplevede tryghed er faldet ganske betydeligt, fra 62 i 2013 til 52,6 i 2014 og 51,7 i 2015.¹⁶

Det kan godt være, at politiets dialogprojekt har været en stor succes, sådan som de involverede parter hævder i rapportens konklusion. Det kan oven i købet være, at det er en rigtig god ide med sådanne dialogprojekter, netop fordi det skaber bedre arbejdsmuligheder for det lokale politi i et område, som til tider – og ikke mindst i øjeblikket – er præget af stigende kriminalitet. Men det lader sig kun vurdere ud fra en åben og ædruelig fremstilling af, hvad projektet går ud på, og en faglig evaluering, der både kvantitativt og kvalitativt går ind i de problemstillinger, projektet er sat i verden for at løse. At Fyns Politis dialogprojekt næsten udelukkende er blevet identificeret med Asmaa Abdol-Hamid, der hendes øvrige fortjenester ufortalt virker som en rød klud på dele af den danske højrefløj, har hidtil skygget for debatten om projektets indhold og bæredygtighed i offentligheden. Derfor er det rigtig ærgerligt, at en evaluering, der kunne have rettet op på denne skævhed, fremstår dilettantisk, partisk og uden brug af valid dokumentation. Det kan kun bestyrke kritikere af projektet, hvad enten de er at finde i eller uden for Fyns Politi, og sætte spørgsmålstegn ved grundlaget for, at projektet nu er blevet en del af Fyns Politis daglige drift.

Referencer:

Evaluering roser politiets dialogprojekt i Vollsmose, *Fyns Stiftstidende*, 18. marts 2017, sektion 2 s. 4.

Fyns Politi (2017) *Dialog skaber forandring. Evalueringsrapport, Dialogprojekt 2013-2016*. <https://www.politi.dk/NR/rdonlyres/414CCEE8-C85E-45AC-8F02-76A08E6685AF/0/EvalueringDialogprojektweb.pdf>

Fyns Politi (2012) *Bedre Dialog med etniske minoriteter. Håndbog til mødet med flerkulturelle unge*. Odense, 58 s.

Lene Kühle (2006) *Moskeer i Danmark – islam og muslimske bedesteder*. Aarhus, Univers

Muslimsk friskole rettet op, *Fyns Stiftstidende*, 21. december 2001.

Rigspolitiet (2016) *Politiets Tryghedsindeks*. En måling af trygheden og tilliden til politiet i: hele Danmark, de særligt udsatte boligområder, de fem største byer i Danmark

---

¹⁶ Politiets Tryghedsindeks (2013, 2014, 2015). Indekset for 2016 opgiver ikke tal for oplevet tryghed, og indekset for 2017 er i skrivende stund ikke udkommet.

og de 12 politikredse i Danmark. https://www.politi.dk/NR/rdonlyres/F30A52B0-498F-4D83-ADE9-009D85EA3F30/0/PolitietsTryghedsindeks2016_final.pdf

Rigspolitiet (2015) *Politiets Tryghedsindeks*. En måling af trygheden i: de særligt udsatte boligområder, de fem største byer i Danmark, de 12 politikredse i Danmark og hele Danmark. <https://www.politi.dk/NR/rdonlyres/5032D79C-B0F3-43B2-B5B8-F8BE89D24247/0/PolitietsTryghedsindeks2015.pdf>

Rigspolitiet (2014) *Politiets Tryghedsindeks*. En måling af trygheden i: de særligt udsatte boligområder, de fem største byer i Danmark, de 12 politikredse i Danmark og hele Danmark.

C:/Users/hellelykke/Downloads/Politiets_Tryghedsindeks_2014.pdf

Rigspolitiet (2013) *Politiets Tryghedsindeks*. En måling af trygheden i Danmark, i de 12 politikredse, i de fem største byer og i 34 særligt udsatte boligområder. <https://www.altinget.dk/misc/Politiets%20Tryghedsindeks%20141113.pdf>

Årsrapport for SSP Odense 2016.

[https://www.odense.dk/temp/SBSYS/Dagsordener/Beskaeftigelses-_og_S\(2017\)/05-12-2017/Dagsorden\(ID258\)/Bilag/Punkt_7_Bilag_1_SSP_Odenses_Aarsrapport_2016.pdf](https://www.odense.dk/temp/SBSYS/Dagsordener/Beskaeftigelses-_og_S(2017)/05-12-2017/Dagsorden(ID258)/Bilag/Punkt_7_Bilag_1_SSP_Odenses_Aarsrapport_2016.pdf)